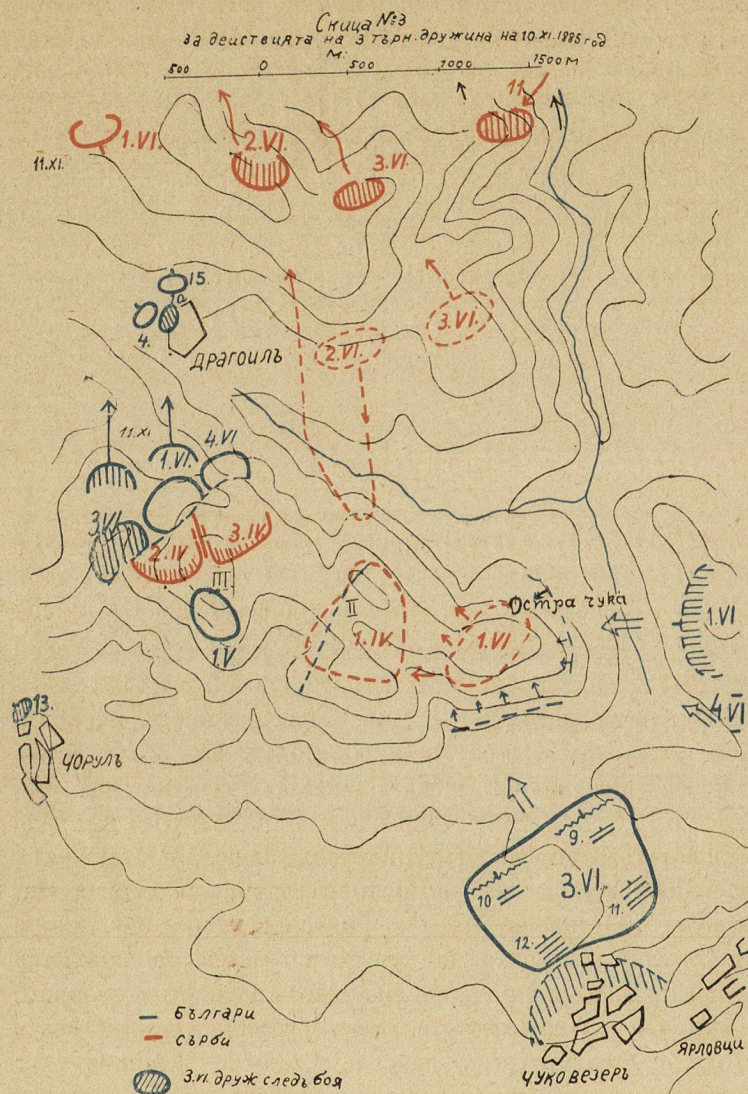

гаритъ... Въ сѣщото време музикитъ засвириха „Шуми Марица“, барабанитъ заехтѣха, и борбата въ тази героична минута доби страховита тържественостъ.

Сръбската частъ, която заемаше висотата Остра Чука — 1-и батальонъ отъ 6-и дрински полкъ, не можѣ да устои на този напоръ. Той бързо отстъпи на по-западната висота, обаче, поради надлъжния огънь отъ Остра Чука, не

можа да се задържи по-дълго на това мѣсто, и се оттегли на висотата (II), която се заемаше отъ 1-и батальонъ на 4-и дрински полкъ. По това време къмъ сѣщата висота се приближаваше изпратениятъ отъ командира на 5-и дрински полкъ 2-и батальонъ отъ полка. Последниятъ, обаче, бѣ посрещнатъ съ огънь отъ Търновци и повърнатъ назадъ. Този батальонъ се спрѣ на платото северно отъ с. Драгоилъ. Сръбскиятъ кралъ Миланъ, който оттукъ наблюдаваше развитието на боя, изпрати на помощ на частитъ около вис. Остра Чука и Драгоманъ 11-и полкъ отъ Шумадийската дивизия. Твърде огорченъ отъ неуспѣха на войскитъ си, той напусти бойното

поле... Въ това време 1-а и 3-а търновски дружини водѣха силенъ огънь по втората висота, на която се намираха двата дрински батальона (1/6-и и 1/4-и. Не следъ дълго, обаче, Търновци отново се вдигнаха срещу тѣхъ и наново трѣгнаха напредъ... Сърбитъ упорито се държеха на мѣстата си, но, когато 3-а търновска дружина откъмъ югъ¹⁾ и 1-а и 4-а²⁾ откъмъ изтокъ,

¹⁾ Една рота бѣ оставена съ фронтъ на западъ, да действува съ огънь къмъ третата висота.

²⁾ 4-а дружина бѣ тласната отъ резерва напредъ, и се бѣ слѣла съ 1-а дружина.